

TSanomat

30.4.2020

Tapiion Sulka ry:n jäsenlehti

2/2020

Juhlapainos

Pääkirjoitus

Seuramme juhluvuodesta on muodostumassa kaikille seuralaisille tavalta tai toisella unohtumaton. Koko maailmaa järjestyttävä pandemia on osaltaan vaikuttanut myös seuramme kevääseen. Suomen hallituksen linjauksia noudattaen olemmekin joutuneet keskeyttämään harjoitus-toimintamme. Tämä varmasti harmittaa jokaista pelaajaamme ja valmentajaamme, mutta on silti yksi pienimmistä tämän ajan huolista. Maltetaan siis pysyä pois halleilta, nautitaan liikunnasta muilla tavoin ja kerätään sulannälkää tulevaan!

Vaikka toiminta hallilla on keskeytetty, pyörivät monen harjoitukset tahoillaan fyysikan muodossa. Tapionsulkalaisille onkin luotu oma virtuaalinen alusta, johon on kerätty vinkkejä erilaisiin treeneihin, huippupelaajiemme treeniviikkoja sekä yhteinen treenipäiväkirja, jonka rakseilla kartutetaan valmentajallemme, Joonas Lepistölle punnerruksia. Tämän kaiken vilkaisemiseen annan vahvan suosituksen ihan jokaiselle jäsenellemme. Liity samalla mukaan treenipäiväkirjaan varmistamaan Joonakselle kunnon punnerruspotti.

Kuluvien kuukausien aikana jokainen urheilumielinen on saanut kokea rajoitteita omissa urheilumahdollisuuksissaan, mutta myös penkkiurheilun tarjonnassa. Luonnollisesti kaikki kilpailut ja turnaukset ympäri

maailmaa olympialaisista lähtien on jouduttu siirtämään tai perumaan. Tämä järjestyttää etenkin jokaisen huippu-urheilijan arkea ja tulevaisuutta, mutta toisaalta myös vankumattomien urheilufanien elämää.

Sulkapallon saralla netti pursuaa katsottavaa ja rohkaisen jokaista raottamaan noita arkistoja esimerkiksi osoitteessa badmintoneurope.tv. Tuolle sivustolle julkaistaan nyt live-sisällön sijasta huippuotteluita menneiltä kausilta 24/7 syötöllä. Kannattaakin täyttää oma sulkiskiintiö avaamalla hallin tunnelmat, vaikka etätoimiston taustahälyksi. Voit myös vakoilla joitakin seuramme kovim-

pien pelurien pelejä suoraan haku-kentästä etsimällä. Löydettävissä siis takuuvarmasti kiinnostavaa katsottavaa junnuista maailman ykkösiin!

Tässä jokseenkin pysähtyneessä tilanteessa on hyvä muistaa, että paljon voi tehdä nytkin ja uutta kautta kannattaa jaksaa odottaa. Somen kotitreenevideot ja haasteet antavat ideoita ja pitävät kiireisenä. Tapion Sulka suunnittelee loppuvuodelle juhla kilpailua ja 60-vuotisjuhlaa. Lisäksi Sulkapalloliitto on saanut uuden toiminnanjohtajan ja uudistanut sulkapallon kilpailujärjestelmää. Jos ammattiurheilijat malttavat harjoittaa ammattiaan vastuullisesti ja odottaa päätavoitteiden

sa uusia ajankohtia, jaksamme kaikki mekin kuntoilla tahoillamme ja odottaa oikeaa hetkeä kentille paluuseen.

Odottelun ja kotona hengailun helpottamiseksi olemmekin loihdineet juhluvuoden toisen TSanomat-painoksen, nauttikaa!

Tuuli Härkönen

Tuuli Härkönen
Tiedotusvaliokunnan puheenjohtaja

Joukkue-EM 2020

Mitä jäi mieleen ensikertalaiselle?

Helmikuussa pelattiin nais- ja miesjoukkueiden EM-kisat Ranskassa. Miten sujuivat pelit Suomen joukkueilta? Mitä jäi mieleen ensikertalaiselle? Sukella reissutunnelmiin Nellan matkaraportin avulla!

Nyt kun keväältä suurin osa kisa-reissuista peruuntui, eikä ole tietoa, milloin seuraaviin pääsee, on hyvää aikaa muistella niitä reissuja, jotka tänä vuonna ehti toteutua. Niistä isoimpana ehdottomasti joukkue-EM Ranskan Lievinissä.

2020 on hieno vuosi Thomas & Uber Cupille (nais- ja miesjoukkueiden MM-kisat, mihin Ranskassa pidettävät kisat olivat Euroopan karsinta), kun kisa saapuu pidettäväksi Eurooppaan 20 vuoden tauon jälkeen. Lasse on puhunut syksystä asti reissusta Tanskaan finaaleja katsomaan. Alunperin

kisan oli tarkoitus olla toukokuussa, nyt toivotaan, että lokakuulle siirretty tapahtuma pystytään silloin järjestämään. Tällaisena vuonna ensimmäisiin arvokisoihin mukaan pääseminen oli entistä hienompaa. TS:stä joukkueeseen valituksi tulemisen kunnian sai Kalle ja Jokke miesten joukkueeseen ja minä naisten joukkueeseen. Kallella kokemusta näistä karkeloista on jo useammasta (yhdeeltä vuodelta jopa pronssimitalin verran), mutta Joken kanssa lähdettiin ”rookie”-asetelma- ta matkaan. Toisaalta Luxemburgin viime kesän seurajoukkueiden EM-kisat loi hyvän pohjan tämän reissun

odotelmille. Muut miesten joukkueen jäsenet olivat Eetu Heino, Iikka Heino, Anton Kaisti ja Oskari Larkimo. Naisten joukkueeseen kuuluivat Airi Mikkela, Hanna Karkaus ja Maija Krzywacki, + Nella Nyqvist, joka pelasi viimeisessä kohtaamisessa mukana valmistautuessaan omaan tulevaan kullanarvoiseen U15 EM-urakkaansa, joka pelattiin samoilla kentillä heti aikuisten kisan poolivaiheen jälkeen.

Naisten arpa näytti kohtuulliselta: neljän poolit, sijoitettuna maana Turkki, ja muina vastuksina Tsekki sekä Slovenia. Turkilla on aina vahva joukkue naisten kisassa, heidän tiedettiin pystyvän laittaa jokaiseen otteluun (3 singeliä ja 2 tuplaa) pahaa vastusta. Tsekin ja Slovenian joukkueidenkin nimilistoista löytyi kelpoja yksilöitä, tavoitteena kuitenkin näitä maita lähteä haastamaan.

Reissuun lähdettiin maanantaina aikaisin aamulla, lentokentällä oli oltava 7.30. Joukkueiden whatsapp-ryhmässä rookieita meinattiin huijata laittamaan edustusvaatetus jo matkustuksen ajaksi päälle, mutta huijaus paljastettiin. Lento Pariisiin, junalla Lilleen ja bussilla Lieviiniin. 10h matkustuksen jälkeen saavuttiin hallille sopivasti tuntia ennen treenikentän varauksen alkua. Ensivaikutelma hallista oli iso ja kirkas, ison kisan tuntua siis. Treenien jälkeen ensivaikutelmien listaan lisättiin hitaat pallot, karhea kenttä (dyykkaaminen tarkoitti varmaa palohavaa) ja pientä tuulta kentillä. Isoissa halleissa usein ilmastoinnin tai ovien auki jättämisen myötä läpiveto saat-

taa aiheuttaa ilmavirtaa kentille, joka täytyy pelaamisessa ottaa huomioon. Kaikki tämä kuitenkin vaan realisoi sitä, että kyseessä on vähän isomman luokan tapahtuma. Hallilta matkasimme kaupan kautta tytöt omaan airbnb:himme ja pojat omaansa. 14h matkustuksen jälkeen pääsimme purkamaan matkalaukkumme, ja valmistautumaan seuraavan päivän peleihin.

Poikien kanssa pelit meni siten ristiin, että emme montakaan joukkuekohtaamista toisiltamme ehtineet nähdä. Paljoa en osaa siis heidän pelejään kommentoida. Pojilla oli hyvät mahdollisuudet päästä poolistaan jatkoon, Ukrainan kanssa ajateltiin jatkoon menijän ratkeavan. Arpa iski Ukraina-kohtaamisen pojille heti ensimmäiselle päivälle, ja se valitettavasti päättyi Ukrainan tuuletuksiin. Tämän jälkeen tiedossa oli, että jatkoon pääseminen olisi erittäin epätodennäköistä, kun muilla poolin mailla pitäisi mennä pelit yllätyksellisesti ristiin. Siispä hallin puolella tunnelma hieman pojilla laski, mutta kaikki hyöty otettiin kuitenkin irti kentälle pääsemisestä ja kämpillä taas Playstation oli ilmeisen kova sana. Voitot Norjasta, Portugalista ja Sloveniasta tuli helposti, mutta Ukraina eteni kahdeksan parhaan joukkoon voittamalla kaikki kohtaukset. Kallelle tuloksena vakuuttavat neljä ykkössingelin voittoa, ja yksi tuplan häviö. Jokelle tuloksena kolme singelin voittoa, kaksi tuplan voittoa ja yksi tuplan tappio. Ei muuten hullumpi saldo joukkueen nuorimmalta!

Joken kommentit: ”Oli hienoa päästä ensimmäistä kertaa aikuisten

arvokisoihin ja huomata, että siel-
läkin voi pärjätä. Sain paljon pelejä,
mutta sopivasti jäi hampaan koloon
joukkueemme loppusijoituksesta.”

Kallen kommentit: ”Reissuna kisa oli
mun mielestä todella hauska. Tuntuu
aina niin spessulta, että pääsee jouk-
kueen kanssa kisaamaan yhdessä ja
viettämään aikaa samalla myös, näi-
tä joukkue kisoja kun tulee jatkien
kanssa vaan kerran kahdessa vuo-
dessa. Valitettavasti tunnelmaa latisti
avaustappio Ukrainaa vastaan ja sen
myötä meni jatkopaikkahaaveet, mut-
ta onneksi jaksettiin taistella muut
ottelut kunnialla läpi! Ja muuten-
kin vapaa-ajalla oli todella hauskaa!”

Omista peleistä käteen jäi lähin-
nä opittavaa tältä reissulta. Turkkia
vastaan kyyti oli kaikissa peleissä
vähintään yhtä kylmää kun etukäteen
aavistelimmekin. Tätä singeliäni olin
odottanut kaikista eniten, sillä tarjolla
oli tilaisuus päästä mitteleämään taito-
ja Euroopan rankingissä sijalla 17 ole-
vaa pelaajaa vastaan. Pelistä tuli täysi
pannukakku. Opittakoon tästä ainakin
se, että jo vaikka kahden syötönpalau-
tusvirheen jälkeen nosto keskelle voisi
olla hyvä seuraava ratkaisu. Pisteiden
vähyyss ei edes haitannut, siihen osa-
sin varautua, mutta onnistuneita ral-
leja olisin mieluusti pelannut enem-
män. Singelit Tsekiä sekä Sloveniaa
vastaan olivat parempia esityksiä,
mutta eivät voittojen arvoisia. Hitais-
sa olosuhteissa pelaaminen, etenkin
paineesta takalentäältä, ei kuulu omiin
vahvuuksiini. Tämä siis ehdottomasti
korjattava lähitulevaisuudessa. Nelin-
pelit taas menivät omalta osaltani

perustasoon nähden erittäin positi-
visesti. Vastassa oli kaikilta mailta
nelinpelispesialisteja, joten oma kes-
kivertoa parempi tuplavire ei heitä
vastaan kuitenkaan voittoihin asti
riittänyt. Silti tuli taas sisäiselle singe-
lipelaajalle todistettua, että hyvin kul-
kiessaan nelinpelikin voi olla hauskaa.

Päällimmäisenä pelien ulkopuolel-
ta reissusta jäi mieleen mm. ilmai-
nen mailojen jännityspalvelu, Lievi-
nin areenan äärimmäisen epäselvät
ohjeistukset ja areenalle muutamia
kertoja eksyminen, tanskalaisten
huippujen, kuten Anders Antonse-
nin (MR 3) ja Viktor Axelsenin (MR
4), kanssa samalla lämmittelyken-
tällä omaan peliin valmistautumi-
nen ja kvartsipäivänä ranskalai-
sen yleisön kannustuksen volyymi.

Peleistä taas joukkueena lopputulos
3 x 5-0 tappiot ei lämmittänyt mieltä
eikä ollut sitä, mitä lähdimme hake-
maan. Mainittakoon kuitenkin sen
verran, että Airi tiimimme konkari-
na ja ykköspelaajana joutui kanta-
päävamman takia jättämään kaksi
viimeistä singeliä väliin. Näistä olisi
hyvin voitu napsia voittoja, mikäli Airi
olisi ollut kykenevä pelaamaan. Turha
kuitenkin jossitella. Voittojen lisäksi
lähdimme reissusta hakemaan koke-
muksia isolla areenalla pelaamisesta,
arvokisameiningistä, hyvästä yhteis-
hengestä sekä Euroopan parhaiden
pelaajien pelien seuraamisesta. Näitä
kaikkia saimme, joten loppujen lopuk-
si palasimme Suomeen tyytyväisinä ja
muistivihot täynnä uutta treenattavaa.

- Nella

Teeässäläiset

Mistä kaikki alkoi?

*Juhlavuoden kunniaksi kirjoitettu Teeässäläiset-juttusarja sukeltaa teeäs-
säläisten arkeen. Toisessa osassa kuulemme, mistä seuralaistemme tarinat
sulkapallon ja TS:n parissa ovat alkaneet ja miten ne etenevät.*

Sonja, 26, kilpapelaja, seitse- män henkilökohtaista SM-kultaa

Minun matkani TS:ssä alkoi vuon-
na 2007. Olin tuolloin 14 vuotias ja
juuri aloittanut kilpataipaleeni. Voit-
toa D luokasta ei vielä ollut tullut,
joten päätin hakeutua Elina Väisä-
sen valmennukseen. Tuuli Härkö-
nen 11v. suosittelee minulle Elinan
treenejä Tammisaaren kesäleirillä.

Sonja 2008

Siitä se sitten lähti ja parhaita muis-
tojani on ensimmäinen valio-luo-
kan kaksinpelifinaali, jossa pääsin
pelaamaan valmentajaani Elinaa
vastaan. Jonne Löytömäki koutsasi
minut semifinaalivoittoon Karolii-
na Latolaa vastaan. Finaalissa sain
pärjätä itsekseni ja kyyti oli kylmää.

Ehdottomasti mieleenpainuvien
muistoni on ensimmäinen aikuis-
ten SM-kulta. Oli vuosi 2013. Nais-
ten kaksinpelin semifinaalissa
kaatui Airi Mikkela 21-16, 21-19.
Finaalista muistan vain valmenta-
jien syyleilyt. Valmentajina toimivat
tietenkin Elina Väisänen ja come
backin tehnyt the Boss Lindelöf.

Viimeisenä haluan vielä mainita Jouk-
kue SM kullon vuodelta 2018. Olin pit-
kään janonnut kulta ja tiesin olevani

huippukunnossa. Meillä oli juuri niin
nälkäinen lauma nuoria pelaajia kuin
vaan voi olla. Sieltä se tuli ja ääni meni!

Olen aina halunnut voittaa
TS:lle. Jokainen voittoni on omis-
tettu parhaalle seuralle, parhaille
tyypeille ja parhaille valmentajille.

TS in my heart ❤️ Always ❤️

Petra, 14, kilpajuniori, osa jun- numaajoukkuetta

Kaikki siis alkoi, kun mun kaveri
kysyi, että haluaisinko aloittaa sul-
kapallon hänen kanssaan. Menin

kokeilemaan kerran sulkapallokouluun ja tykästyin heti lajiin. Pääsin mukaan ryhmään, jossa kaverini jo oli. Noin vuoden päästä päätimme siirtyä seuraan treenaamaan.

Harrastin vielä siihen aikaan tanssia ja hain samaan aikaan Helsingin Tanssiopiston erikoiskoulutusluokalle. Siellä päälaajina olisi ollut tanssilaji, josta en pitänyt niin paljoa. Mutta halusin silti koittaa, jos tanssi olisi se laji, jota haluaisin jatkaa. Tein sopimuksen vanhempieni kanssa, jos pääsen tähän tanssikouluun sulkisjäisi vähemmälle ja jos en, saisin ottaa sulkis treenejä sen verran kun kivalta tuntui. Sain kuulla, että en päässyt erikoiskoulutusluokalle ja nyt jälkepäin olen iloinen siitä. Olin jäänyt paljosta paitsi, mahtavista matkoista, upeista kavereista ja hyvästä seurasta.

Parhaimpia tai hauskimpia muistoja seuran kanssa on ollut ainakin kesän ultimate pelit. Aina on ollut hauskaa ja pelin henki on hyvä. Toinen parhaimmista muistoista on maanantain minisulkiksen valmennus. Hallille on muutenkin aina kiva tulla. Tulevaisuudessa tarkoitus olisi päästä sulkapallossa niin pitkälle kuin on mahdollista.

Jonas, 9, minisulkispelaaja

Aloitin sulkapallon minisulkiksessa jo 4-vuotiaana Lauri Rädyn minisulkisryhmässä, sen jälkeen olen pelannut sulkista kerran viikossa kunnes viime syksynä lisäsin treenikertoja kolmeen. Innostuin sulkapallosta kun sekä

mun isosisko Annika ja isovelj Emil pelasivat sulkapalloa TS:ssä.

Ensimmäiset muistot sulkapallosta on minisulkist ryhmässä kaupunkisota ja rapupommitus. Parasta sulkapallossa on pelaaminen ja yrittää päihittää isovelji. Treenaaminenkin on kivaa kun oppii koko ajan jotain uutta. Mulla on ihan parhaat valmentajat Lasse, Joonas ja Mikko. Aiemmista valmentajista ehdottomasti paras on Nella. Ajattelin aloittaa osallistumaan enemmän kilpaluihin, sekä osallistua myös ranking-kisoihin, jotka ovat tosi kivoja.

Jonas 2016

Olisi mahtavaa, jos joskus olisin yhtä taitava sulkapallossa kun mun omat valmentajat on. TS:ssä on parasta kiva meininki ja että myös huippupelaajat juttelevat ja kyselevät meiltä pikkujunnuilta mitä meille kuuluu.

Sofia, 16, kokeneemmat harrastepelaajat -ryhmästä

Aloitin sulkapallon pelaamisen 5-6-vuotiaana kotini takapihalla. Se kuitenkin jäi siihen, koska aloin harrastamaan aktiivisesti golfia, joka vei mennessään. Seuraavan kerran ollessani 11-vuotias isäni kehotti minua aloittamaan sulkapallon harrastuksen, koska näki minussa potentiaalia kehittyä siinä. Niinpä hän otti yhteyttä kaveriinsa ja pääsin pelaamaan sulkapalloa ihan oikeana harrastuksena.

Sulkapallon harrastaminen TS:ssä on ollut aivan mahtavaa. Olen saanut täältä paljon hyviä kavereita, joiden kanssa sulkapallon pelaaminen ei pelkästään tunnu mukavalta vaan on hauskaa. Täällä tuntuu, että kuuluu joukkoon ja ryhmähenki on aivan loistava. Ryhmähenki on myös suurin syy, miksi jatkoin sulkapallon harrastamista.

Harrastettuani vuoden sulkapalloa olin aivan varma, että lopettaisin sen ja keskittyisin golfiin. Minua kuitenkin samaan aikaan kiinnosti Tapion Sulan järjestämä kesäleiri ja tiesin, että hyvä kaverinikin olisi menossa sinne. Päätin siis ilmoittautua leirille, vaikka olin samaan aikaan varma, etten jatkaisi enää sulkapallon parissa. Pidin niitä jäähyväisinä sulkapallon harrastukselle.

Leirin alettua yllätyin huomatakseni, että viihdyin siellä. Osallistujia leirille oli paljon ja sain sieltä jo ensimmäisenä päivänä muutaman uuden kaverin. Päivän päätyttyä olin ihan puhki, mutta samaan aikaan halu-

sin takaisin. Viikko vierähti hyvinkin nopeasti ja sen jälkeen päätin, että näin hyvässä porukassa sulkapalloa kelpaa harrastaa ja mahdollisuuksia on mihin vain. Niinpä jäin sille tielle.

Matkani sulkapallossa on sujunut omasta mielestäni mallikkaasti. Olen edennyt tavoitteitani kohti ja aina saavuttanut ne pienistä loukkaantumisista huolimatta. Nyt olen kokeneissa harrastepelaajissa ja katse on edelleen minulla ylöspäin.

Jokke, 17, kilpajuniori, osa valmennuskeskuksen Nuoria Huippuja

Aloitin sulkapallon Tapion Sulassa kuuden vanhana leikkimielisessä sulkapallokerhossa. Olin kova heittäytymään ja liukumaan polvien varas-

Jokke 2015

sa, joten ryhmän vetäjä pelkäsi, että polveni menevät rikki. Olin hetken toisessakin seurassa, minkä jälkeen kymmenen vanhana palasin Tapion

Sulkaan. Tästä päällimmäiset muistoni ovat erittäin hyvä ilmapiiri ensimmäisissä treeneissä sekä Tony'n kanssa melkein saman tien yllätyskulta nelinpelissä U13-ikäluokkamestaruuksissa.

Olen viihtynyt mainiosti Tapion Sulassa hyvien pelikaverien sekä taitavien valmentajien takia. Niiden ansiosta minulla on ollut myös loistavat edellytykset hyvin treenaamiseen ja kisoissa pärjäämiseen. Parhaita hetkiä minulle ovat olleet Joonaksen vetämät rankat treenit, jotka muuttuvat kivoiksi hyvässä porukassa, Lassen, Tony'n ja isäni kanssa Tsekkeihin tehty kisamatka sekä monet joukkuekiset TS-paidassa. Joukkuekiset ovat erityisen kivoja hyvän kannustuksen, luotettavien valmentajien ja TS:n pelaajien kovan tason takia, minkä vuoksi olemme pärjänneet kotimaassa ja ulkomailla.

Meillä on paljon hyviä pikkujunnuja ja jo pitemmällä olevia Suomen kärkipelelaajia, joten Tapion Sulka on varmasti paras seura jatkossakin. Olen tosi ylpeä, että olen tapionsulkalainen!

Mirva, 50, aikuisharrastaja

Mailapelit (sulkis, squash, tennis) ovat kohdallani niitä liikuntamuotoja, jotka koen mielekkäiksi tavoiksi ylläpitää kuntoa. Koko perheemme pelailee sulkista myös, joten näin ollen aina on joku pelikaveri. Ei haittaa, vaikka kuonoon tulee kin:) Nuorena tuli heiluttua enemmän squashin parissa, mutta nyt sulkapallo TS:n ohjatussa ryhmässä on se, the JUTTU.

TS: n ”ryhmäboogiet” ovat antaneet iloa, ja motivaatiota. Ja ehkäpä se osaaminenkin on pikkuisen kehittynyt, kun on hyvät coachit ja kehittävät yhteistreenikset. TS:n harrastusilmapiirit ovat myös aina innostavia yli ikäryhmien, jolloin seuran aktiivinen ote on ilmeinen, vahva ja kehittävä.

Kilpaileminen tuo oman twistin tavoitteelliseen harrastamiseen. Kisoissa on usein hyvä meininki, mutta TS:n kotikiset ovat tietysti vertaansa vailla. Voittoa tavoittelen, mutta tyydyn myös hyvään matsiin - häviöharmituksen hellittäessä 😊. Myös tuplaparin kanssa koetut voitot ja häviötkin ovat olleet merkityksellisiä. Yhteinen matka jatkuu entistä kovempina hikikarpaloiden keskellä, mutta huumoria unohtamatta! 😊😊

T: nimimerkki; ”huippuhetkiä kerästen” 🍷

Ranking

Ranking-tapahtuma on kaikille seuran jäsenille suunnattu maksuton kilpailu ja erinomaisen hauska tapa hankkia pelikokemusta ja nauttia liikunnasta!

RANKING-LISTA 22.2.2020

	Nimi	Poissa			
1	Mikko Franssila	1	36	Jyrki Kinnunen	2
2	Eemi Oksanen	0	37	Hanna-Kaisa Wallenius	0
3	Jukka Antila	0	38	Toni Maaranen	1
4	Karthik Penikepelati	0	39	Kalle Virta	0
5	Tuomas Saranen	1	40	Vignesh Gujar	2
6	Markku Lehtinen	0	41	Leo Saarinen	0
7	Vesa Koivula	1	42	Sofia Nurmi	1
8	Jaakko Ahtila	1	43	Abhhiram Penikepelati	0
9	Juho Koivisto	0	44	Luka Kaseva	0
10	Ari Iivari	0	45	Jussi Jokela	2
11	Kartikeya Voleti	0	46	Tony Sun	0
12	Pasi Karppanen	0	47	Daniel Tötterman	2
13	Harri Kojonen	0	48	Aarni Franssila	0
14	Tero Virta	0	49	Rasmus Koivula	1
15	Tuomas Tallinen	0	50	Eero Yliluoma	1
16	Lauri Rätty	0	51	Eelis Kervinen	0
17	Leo Karppanen	0	52	Kirsikka Karpansalo	0
18	Varma Nadimpalli	0	53	Harsith Kakarla	0
19	Venkatesvara Sagineedu	0	54	Oliver Ahlberg	0
20	Phuc Tran	0	55	Anna Äikäs	1
21	Leo Koivulehto	0	56	Ben Cobb	1
22	Ossi Kankkunen	0	57	Lavya Yannam	0
23	Viljami Koivula	1	58	Markus Vuorio	1
24	Nehasri Sagineedu	0	59	Emil Vokkolainen	0
25	Risto Kari	2	60	Ettore Neuvonen	1
26	Juulia Jäppinen	0	61	Kasper Vuorinen	0
27	Pekko Nordström	1	62	Jonas Vokkolainen	0
28	Helka Hahkio	0	63	Saachi Rastogi	0
29	Erik Elfving	1	64	Eero Lahti	1
30	Tanvi Nandikonda	2	65	Pauli Kaseva	0
31	Seppo Nurmi	0	66	Tiya Rastogi	0
32	Otto Peltonen	1	67	Nikil Gunturu	2
33	Siri Nandikonda	2	68	Kruthika Vedam	0
34	Ella Bruun	0	69	Emil Salmi	0
35	Tino Tammihovi	0			

Valmentaminen koronan keskellä

Mitä täällä tapahtuu?

Tulen muistamaan päivämäärän 12.3.2020 varmasti koko loppu elämäni. Illan aikana tehtiin päätös laittaa seuran toiminta toistaiseksi kiinni. Omat tunteet olivat vielä ristiriitaiset tuona iltana. Viikonlopun aikana osoittautui, että päätös oli täysin oikea ja riittävän nopea. Hatunnosto seuramme päättäjille jämäkästä toiminnasta vaikeassa tilanteesta.

Ensimmäinen sulkuviikko meni ihmetellessä kaikille täysin uutta tilannetta. Pian kuitenkin alkoi kirkastua ajatus siitä, että elämä ja treenaaminen jatkuu poikkeustilanteesta huolimatta. Useamman henkilön sparrauksen jälkeen, kiitos asianosaisille, syntyi ajatus virtuaalisesta valmennusympäristöstä, jonka avulla pystymme palvelemaan seuran jäsenistöä laajalla rintamalla.

Valmentajan arki uudessa tilanteessa

Henkilökohtaisisten treenisuunnitelmien tekemistä, videopalaverien pitämistä, livetreenien vetämistä jne: tästä kaikesta on valmentajan korona-arki tehty. Pelaajien jatkuva kehittyminen, valmentajana kehittyminen ja valmennussysteemin kehittäminen ovat niitä asioita, mitkä motivoivat minua valmentajana. Pääsen nauttimaan näistä päivittäin

edelleen. Myös valmentamisen ydin on sama. Tavat ovat toki erilaiset.

Yritän ajatella mahdollisimman paljon asioita mahdollisuuksien kautta. Vallitseva tilanne on tarjonnut mahdollisuuden rakentaa pelaajille loistavat peruskunto-ominaisuudet. Nämä ominaisuudet ovat perusta kaikille muille ominaisuuksille. Odotan jo innolla koronan jälkeistä aikaa, jotta pääsen näkemään kehityksen kentällä!

Uskon kehittyvämmä paremmin, kun katsomme välillä asioita eri näkökulmista. Koen jo nyt kehittyneeni valmentajana, kun tilanne on vaatinut normaalista rutiineista poikkeavia toimintatapoja. Ilman koronaa, meillä tuskin olisi tarjolla virtuaalista valmennusympäristöä. Se jää elämään ja tukemaan harjoittelua myös tulevaisuudessa.

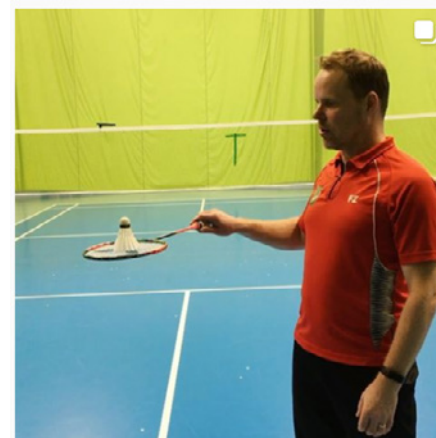
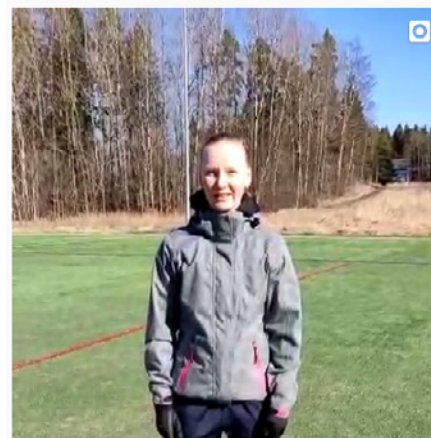
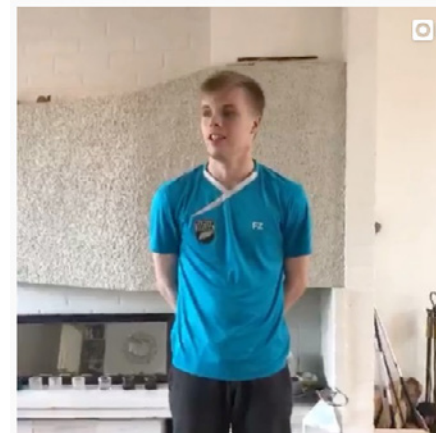
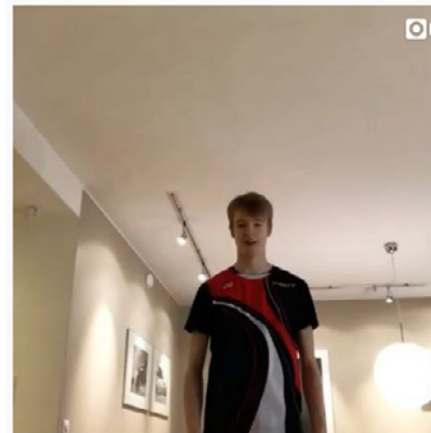
Seuramme ihanat jäsenet

On suorastaan uskomatonta miten ihania te, Tapion Sulkalaiset, olette. Ja miten suuri sydän teillä on seuraa kohtaan. Olen ilokseni havainnut, kuinka positiivisella mielellä olemme yhteisönä ottaneet uuden tilanteen vastaan. Huippujemme livetreenissä ja palavereissa on ollut iloisia ilmeitä ja samaa tekemisen meininkiä kuin hallillakin. Ihanaa!

Haluan kiittää jokaista Tapion Sulkalaista. Teidän mahtavuutenne ansiosta meillä on mahdollisuus päästä korona-ajasta yli ehjin nahoin, mikä mahdollistaa normaalin toimintaamme jatkamisen, kun se on taas mahdollista. Kiitos!

Joonas Lepistö

Huippu- ja kilpapelaaajien vastuuvallmentaja

Tapion Sulan instagramista löytyy myös treenivinkkejä!

Historian havinaa

Thomas Cup 1994 & Karavaanari

Historian havinaa -juttusarjassa nostamme esiin aiemmin TSanomissa julkaistuja artikkeleita. Tällä kertaa muistelemme vuoden 2006 TSanomien mukana suomalaisen sulkapallon urotekoa sekä vuoden 2004 TSanomista sittemmin unholaan jäänyttä kilpapelaaajien seuraperinnettä.

Pieni suurten joukossa - Thomas Cup 1994

Suomalainen sulkapalloilu näki 90-luvulla uroteon, joka edelleen etsii vertaistaan. Maamme selviytymisen Thomas Cupin eli miesjoukkueiden MM-kilpailujen finaaleihin on monien mielestä kaikkien aikojen suomalainen sulkapallosaavutus. Joukkueessa pelasi myös tapionsulka kalainen konkari Lasse Lindelöf. Hän kertoo, miten unelmista tuli totta.

Oksennuksesta otteluvoittoihin

Glasgow, helmikuussa 1994. Pohjois-Amerikan ja Euroopan yhteisestä Thomas Cupin aluekarsinnasta kolme joukkuetta pääsisi toukokuussa Indonesiaan, maailman kahdeksan parhaan maan lopputurnaukseen. Tehtävä tuntui pienelle pohjoisen kansalle lähes epätodelliselta: Suomiko voisi olla Aasian jättiläisten ja Euroopan suurten joukossa? Tähtien liikkeet olivat kuitenkin kohdallaan. Kultaisen sulkapallosukupolven edustajat Lasse Lindelöf, Jyri Aalto, Robert Liljequist, Tony Tuominen ja Mikael Segercrantz tiesivät, että täällä onheidän mahdollisuutensa. Suomessa jalkavaivainen Pontus Jäntti odotti

kutsua liittyä tarpeen tullen miehistöön.

Turnauksessa jokaisessa kahden maan välisessä kohtaamisessa oteltiin kolme kaksinpeliä ja kaksi nelinpeliä. Suomi tunsu muiden maiden äärimmäisen kovan nelinpelitason ja panosti näin ollen yksinomaan kaksareihin. Jos nelinpeleissä tulee nokkaan, kaikki kaksinpelit on voitettava. Ensimmäisessä kamppailussa Kanadaa vastaan oltiin jo veitsenterällä, kun Lasse pelasi ratkaisevaa kolmieräistä maratonottelua. ”Kolmannen erän jatkopalloilla oksensin ja tiesin, että tätä ei voi hävitä”, Lasse kertoo. Lopulta ”Laivuri” väänsi voiton viimeisestä erästä pistein 18-16. ”Se saattoi aiheuttaa lumipalloilmiön, joka auttoi koko joukkuetta tulevissa peleissä.”

Hollantia vastaan vaadittiin taas venymistä. Lasse kertoo, kuinka Jyri Aallon pelaamassa kaksinpelissä vastustajalla oli jo ottelupallo. ”Jyri löi siinä tilanteessa verkkorullarin, jonka jälkeen sulka pysähtyi nauhan päälle ja mietti kumpaan suuntaan

putoaisi. Sehän putosi toiselle puolelle, ja vastustaja murtui.”

Taistelua ja taktikointia

Suomi kärsi Glasgowssa tappion Tanskalle, mutta joukkueellamme oli silti mahdollisuus selvittää tiensä Jakartaan Ruotsin ja Tanskan seuraksi. Ratkaiseva kamppailu käytiin Englantia vastaan. Siihen hälytettiin apuun Pontus Jäntti. ”Tiesimme, että Pontus on yhden pelin kunnossa. Salakuljetimme hänet Suomesta

ratkaisua edeltävänä iltana, eikä kukaan vastustajista tiennyt, että hän on tulossa.” Puoli tuntia ennen Englanti-ottelua Jäntin vastustaja Anders Nilsen sai tietää, että vastassa on nimekäs suomalainen. Se oli shokki britille, joka yrittikin pian selvittää, onko Jäntin pelaaminen joukkueessa sääntöjen mukaista. Lailliseksi todetun kohtaamisen Jäntti hoiti suoraan kahdessa erässä.

Lasse kertoo, että myös Jyri Aalto pelasi Englannin Peter Knowlesia vastaan kaikkien aikojen nappipelinsä. Lopullista ratkaisijan viittaa aseteltiin kuitenkin Robert Liljequistin harteille. Maiden välisen kohtaamisen viimeisessä kaksinpelissä Liljequist sai vastaansa vanhan ketun Stephen Butlerin. ”Roope voitti ensimmäisen erän ja johti toista erää 14-10. Ottelupallotilanteessa koko joukkue oli tulisilla hiilillä. Vastustaja alkoi kuitenkin nousta. 14-13 tilanteessa käytiin järkyttävän pitkä palloralli, jonka päätteeksi Roope upotti leikatun dropin lattiaan. Pallo oli tuskin tippunut maahan, kun minä jo juoksin kentälle. Roope ei päässyt kättelemään vastustajaa, koska koko joukkue oli pian hänen päällään.”

Vaikka kamppailu oli jo ratkennut Suomen hyväksi, läpsyteltiin kosmetiikan vuoksi vielä nelinpeliä. Lassen mukaan Simon Archer, yksi maailman parhaista nelinpelaajista, oli ”täysin hajalla”. Englantilaisia jäi tappio kirvelemään pidemmäksi

Lasse Lindelöf joukkue-SM pokaalin kera

aikaa. Noin kymmenen vuotta tapauksen jälkeen englantilainen valmentaja oli nähnyt Liljequistin pelaavan Suomessa ja kysynyt: ”Onko tuo se sama Liljequist, joka 90-luvulla upotti meidät?”

Kaukoidän elämyksiä

Ihmeellisen tuhkimotarinan päätteeksi Suomi oli todellakin selvittänyt tienensä mukaan MM-lopputurnaukseen, muun muassa Indonesian ja Kiinan joukkoon. Mikael Segercrantzin seuraksi nelinpelaajaksi liittyi Jari Eriksson. Jakartasta Suomi lähti hakemaan yksittäisiä otteluvoittoja. Kovassa seurassa maamme sulkapalloeliitti joutui kuitenkin tyytymään erävoittoihin. ”Kiinaa vastaan kaikki kaksinpelimme olivat kolmieräisiä. Esimerkiksi Tony pelasi kolme erää tulevaa maailmanmestaria

Sun Junia vastaan”, Lasse muistaa.

Vaikka otteluvoittoja ei Jakartasta tullut, koko Thomas Cup ja sieltä saavutettu kahdeksas sija oli Suomen joukkueelle valtaisa kokemus. ”Jyrin kanssa oltiin laskeskeltu, että jos kaikki ratkaisevat matsit ja rullarit kääntyvät meidän hyväksi, niin Glasgowssa meillä on mahdollisuustehdä unelmastatotta. Thomas Cup on ehdottomasti hienoin saavutus omalla urallani”, Lasse kertoo ja sanoo, että hänen tai Jyri Aallon kanssa ei kannata erehtyä juttelemaan aiheesta ravintolapöydässä. Tarinaa ja yksityiskohtia saavutuksesta riittää, niin lähellä se on näiden miesten sydämiä.

Jussi Palmén

*Kertomus julkaistu alun perin
TSanomissa 1/2006*

Karavaanari - Kaikkien kaveri

TSanommat 6/2004

Maanantai-iltana Esport Centerissä kuuluu laulua. Sulkapallokentän laidalle on kokoontunut epämääräinen joukko kilpapelaaajia, jotka hoilaavat kuorossa - ja pahasti nuotin vierestä: ”Karavaanari, karavaanari, on kaikkien kaveri!” Mitä on meneillään, onko Samuli Edelmann liittynyt seuraamme? Kyseessä ei ole kuitenkaan kunianosoitusta suurelle artistille, vaan perinnemuotoinen palkinnonjakotilaisuus, jonka juuret johtavat ”aina 1980-luvulle asti”, kertoo Tapion Sulan puheenjohtaja Jonne Löytömäki.

Turistiakin muistetaan

Vuoden 1985 tienoilla joukko nuoria Tapion Sulan pelaajia synnytti ajatuksen ”turistin” lisänimestä, joka tulisi langettaa huonoiten kilpailuissa menestyneelle seurakaverille. Perinteen kehittäjät vakuuttavat, että tyllystä sävystä huolimatta ajatukseen on sisällytetty alusta asti todellinen huumorilataus. Jonne Löytömäen mukaan niin sanottu leikkimielinen ”kuittailukulttuuri” on elänyt seuramme kilpapelaaajien keskuudessa niin pitkään, että kamelin selän katkeamista ei henkisen loukkaantumisen vuoksi ole kenenkään kohdalla sattunut.

Alku varman päälle

Muutama vuosi sitten seuramme pitkäaikainen työmyyrä Jan Tois päätti viedä turismiperinteen astetta pidemmälle. Hänen mielestään A- ja valioluokan pallon hakkaajien rinkiin tarvittaisiin kiertopalkinto, joka

Massaturismi ei mahdollista

luovutettaisiin jokaisen kilpailun jälkeen turnauksen todelliselle turistille. Neronleimauksesta hurmioituneena mies käveli lelukauppaan ja lunasti itselleen muovisen, asuntovaunua esittävän pienoismallin. Vonkale nimettiin pian ”Karavaanariksi.” Tarina kertoo, että Tois suoritti toimenpiteensä vasta siinä vaiheessa, kun hän tiesi, ettei enää itse tulisi osallistumaan meneillään olleen kauden kilpailuihin. Näin hän poisti itseltään mahdollisuuden kiertopalkintokiinnitykseen.

Väitöskirjansa jälkeisiä tutkimuksia Hollannissa paraikaa suorittava filosofian tohtori Tois ei ollut valitettavasti tavoitettavissa jutun tekoa varten. Jonne Löytömäki tietää kuitenkin kertoa, että piententulkintakiistojen ristitulesa Tois olilopulta mies, joka muotoili ”viralliset” säännöt karavaanariperinteeseen. Palkinto luovutetaan siis aina sille tapionsulkalaiselle A- tai valioluokan pelaajalle, joka on kilpailuissa hävinnyt kaikki ottelunsa. Luovutusvoittoja ei luonnollisestikaan lasketa voitoiksi. Kaik-

ki kilpailut ovat myös samanarvoisia. Maailmanmestaruuskisat seisovat tässä katsannossa täysin samalla viivalla kotoisten eliittikilpailujen kanssa.

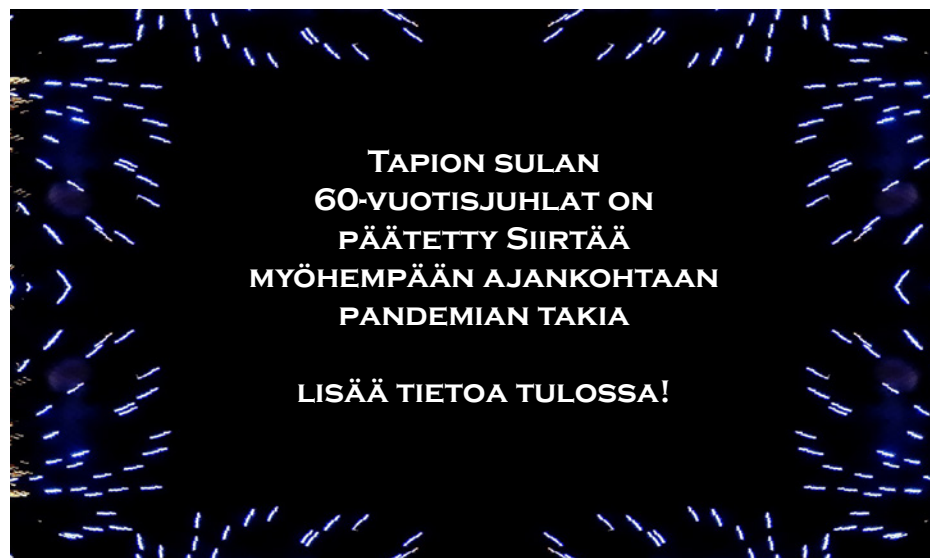
Joskus on kuitenkin käynyt niin, että seuramme suuren kilpapelajaamäärän vuoksi ensimmäisellä kierroksella tappion kärsineitä on useampia. Tällaisessa tapauksessa säännöt kertovat yksiselitteisesti, että palkinto kuuluu sille, joka on hävinnyt ottelunsa myöhäisimpänä ajankohtana. Hänhän on tällöin joutunut viettämään eniten aikaa hallilla turistina. Joskus karavaanarin kohtalo on ollut kiinni minuuteista. Onko koko perinteessä mitään järkeä? Ensisilmäyksellä voisi tuntua, että tavoitteena on vain huonosti menestyneen pelaajan mustamaalaaminen. Tästä ei tietenkään ole kyse. Karavaanarin tavoite on antaa ainoastaan pieni harjoituskipinä – sekä tietysti tuottaa leikkimielinen lisä muuten niin rutiininomaiseen

kisailuun. Työn hedelmät on nähtävissä motivaation kasvuna jo siinä, että koskaan ei kiertopalkinto ole pysynyt saman pelaajan hallussa kovinkaan pitkään. Usein karavaanarin uhka saattaa olla myös ainoa tekijä, joka saa urheilijan syttymään taisteluun yksittäisestä otteluvoitosta muuten huonosti sujuneissa kilpailuissa.

Karavaanarin saamisella ei välttämättä kannata ylpeillä. Toisaalta kauden viimeisissä kisoissa koko kesäksi lunastettu kiertopalkinto on todistetuksi tuottanut syksyksi suven aikana huipputreenattuja yksilöitä. Niin mannaa on nimittäin karavaanarista luopuminen, virallisessa tilaisuudessa, iloisen laulun siivittämänä.

Jussi Palmén

*Artikkeli julkaistu alun perin
TSanomissa 6/2004*

Matsisuositukset

Timantteja netin syövereistä

Nykytilanteessa on varsin validia pohtia, mistä apuja, kun sulkapallonälkä kasvaa tuskallisiin mittoihin. Vaikka pelaamaan ei pääse, eikä uusia pelejä tule katsottavaksi kansainvälisistä kisoista, löytyy netistä vanhoja pelejä ties millä mitalla.

BWF:n (Badminton World Federation) youtube-kanavalla on ajoittain ollut maarajoituksia katseluoikeuksissa, ja mm. Suomesta ei ole pystynyt pelejä seuraamaan. Nyt kuitenkin valitsevan tilanteen vuoksi rajoitukset on poistettu ja pääsy satoihin peleihin on auki. Samoin badmintoneurope.tv sisältää huiman määrän Euroopan kiertueen pelejä, joista löytyy myös paljon katsomisen arvoisia väentöjiä. Pelitarjonnan paljoudesta johtuen voi olla vaikea päästä alkuun. Ei kuitenkaan enää! Näistä listoista löytyy viisi varmasti

timanttista katseluelämystä kaikista viidestä pelimuodosta. Valinnoissa on painotettu pelin tasoa, tiukkoja taistoja sekä jännittäviä, jopa dramaattisia tilanteita ja juonenkäänteitä. Viihteen lisäksi pelejä katsomalla saattaa vahingossa oppiakin jotain. Tämä itseasiassa on jopa todennäköistä. Selostus kannattaa myös pitää päällä, siellä nimittäin mielenkiintoisia faktoja ja asiantuntevaa sulkapallotietämystä tarjolla. Pelit siis löytyvät kirjoittamalla youtuben hakukenttään pelin tiedot ja valitsemalla BadmintonWorld.tv -kanavan version.

Miesten kaksinpeli

Tämä pelimuoto tuottaa harvoin katselijalleen pettymyksen. Mielinkiintoisia pelejä ja pelaajia riittää, joten tähän listaan päätyikin top9. Lee Chong Wei ja Lin Dan ovat 2000-luvun suurin taistelupari, ja jokainen heidän 40 kohtaamisestaan on katsomisen arvoinen. Olympialaisten ja MM-kisojen finaalit näiden pelaajien välillä ovat yhdet lajimme legendaarisimmista otteluista koskaan. Jos nyt ei heti kaikkia 40 ottelua ehdi katsoa, niin näistä neljästä listatusta on hyvä aloittaa. Muut viisi listattua peliä ovat myöskin sulkapalloa parhaimmillaan. Esim. viimeiseksi listattu on yksi dramaattisimmista peleistä koskaan pelattu.

- Lee Chong Wei vs Lin Dan: 2012 Olympialaisten finaali, MM-kisojen 2011 ja 2013 finaalit, China Open semifinaali 2015
- China Open 2018 finaali Kento Momota vs Anthony Ginting
- Indonesian Open 2019 finaali Anders Antonsen vs Chou Tien Chen
- Malaysia Open 2018 finaali Lee Chong Wei vs Kento Momota
- All England 2020 SF Viktor Axelsen vs Lee Zee Zia
- MM-kisat 2018 QF Liew Daren vs Kanta Tsuneyama

Naisten kaksinpeli

Naisten kaksinpeli on ottanut viime vuosikymmenenä ison harppauksen pelkästään kiinalaisten hallitsemasta pelimuodosta ehkäpä jopa kaikista pelimuodoista kilpailukykyisimmäksi. Naisten peli lähestyy taktisesti ja taidollisesti koko ajan miesten peliä, ja nykyisin pärjäävillä pelaajilla täytyykin löytyä nopeuden ja kestävyysden lisäksi hillitön lyöntivalikoima, hämäyksiin asti. Lyöntien monipuolisuudesta ja pelin luovuudesta eri-

tisesti tunnettuja ovat Tai Tzu Ying ja Ratchanok Intanon. Listan ensimmäinen peli taas on monien lajia seuraavien mielestä ehkä kaikkien aikojen naisten kaksinpeli. Molemille pelaajille osui samana päivänä, vieläpä MM-finaalipäivänä, kaikki tähdet kohdilleen. Selostajat kesken pelin päätyivätkin pohtimaan, että miten kuuluisi ratkaista pelin voittaja, jos molemmat pelaajat joutuisivat krampin takia ottelun keskeyttämään.

- World Championships 2017 finaali Nozomi Okuhara vs Pusarla V Sindhu
- All England 2017 finaali Tai Tzu Ying vs Ratchanok Intanon (näiltä myös muita taidonnäytteitä, mm. Indonesia Open QF 2019)
- Japan Open 2015 SF Akane Yamaguchi vs Wang Shixian
- China Open 2019 SF Michelle Li vs Chen Yufei
- Sudirman cup 2019 finaali Chen Yufei vs Akane Yamaguchi

Miesten nelinpeli

Miesten nelinpeli on varmasti yksi nopeatempoisimmista ja tapahtumarikkaimmista urheilumuodoista mitä maailmasta löytyy. Näistä peleistä ei vauhtia ja tiukoja tilanteita puutu. Listauksesta löytyy vanhempia uransa loppupuolella olevia sekä jo uransa lopettaneita nelinpelilegendoja (joista mm. Ahsan/Setiawan ja Lee/Yoo ovat tekemässä uutta comebackia omien kulta-aikojensa jälkimainingeissa) sekä uutta nuorempaa polvea, mahdollisia tulevia legendoja (mainittakoon mm. Sukamuljo/Gideon, tämän hetken MR 1).

- World Championships 2014 finaali Lee/Yoo vs Ko/Shin
- All England 2020 finaali Sukamuljo/Gideon vs Endo/Watanabe
- New Zealand Open 2019 finaali Ahsan/Setiawan vs Endo/Watanabe
- Japan Open 2015 finaali Lee/Yoo vs Fu/Zhang
- World Championships 2018 finaali Li/Liu vs Kamura/Sonoda

Naisten nelinpeli

Tätä pelimuotoa kuulee paljon haukuttavan tylsäksi seurattavaksi, kun naiset lyövät sen verran ”hiljaa” verrattuna siihen, kuinka tehokas puolustus pelaajilla on. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, ettei kentällä tapahtuisi mitään. Pikemminkin päinvastoin. Pallorallit kestää ajoittain jopa minuutteja, kestävyys on siis koetuksella jokaisessa tasokkaassa naisten nelinpelissä. Ratkaisuja joudutaan hakemaan taktikalla enemmän kuin voimalla. Pisin koskaan pelattu sulkapallo-ottelu onkin ollut naisten nelinpeli, joka kesti kaksi tuntia ja 41 minuuttia! Tätä ottelua ei

valitettavasti youtubesta taida löytyä, mutta useita yli 90 minuutin vääntöjä löytyy listaltakin. Jännittävien tiukkojen pelien lisäksi viehätystä lisää eri parien erilaiset pelityylit. Etenkin japanilaiset pelaajat on tunnettuja pitkien rallien jyyistäjinä ja käsittämättöminä puolustajina, kun taas tanskalaiset jo uransa lopettaneet Juhl/Pedersen tykkäsivät hyödyntää pituuttaan ja hyökkäysvoimaansa. Indonesialainen pari Polii/Rahayu ja kiinalaiset Chen/Jia lukeutuvat enemmän taitopelaajien sarjaan ja käyttävät pelissään myös luovempia ratkaisuja.

Sekanelinpeli

Sekanelinpelissä nähdään taktinen yhdistelmä naisten etukentän hallintaa ja terävää reaktiokykyä, sekä miesten lähes kaksinpelin omaista kentänpeittokykyä ja takakentän ratkaisuvoimaa. Listassa edustettuna ovat kaikki maailman ranking top 5 parit, sekä uransa jo lopettaneet Zhang/Zhao ja Ahmad/Natsir, jotka eivät kuitenkaan jää muita patkääkään huonommiksi:

- Denmark Open 2019 finaali Jordan/Oktavianti vs Wang/Huang
- World Tour Finals 2018 finaali Wang/Huang vs Zheng/Huang
- MM-kisat 2015 SF Zhang/Zhao vs Ahmad/Natsir
- All England 2018 finaali Watanabe/Higashino vs Zheng/Huang
- World Championships 2019 SF Puavaranukroh/Taerattanachai vs Wang/Huang

- World Championships 2018 finaali Fukushima/Hirota vs Matsumoto/Nagahara
- Australian Open 2017 SF Juhl/Pedersen vs Fukushima/Hirota
- World Championships 2019 QF Polii/Rahayu vs Chen/Jia
- Swiss Open 2016 finaali Yonao/Fukuman vs Matsuo/Naito
- World Championships 2019 QF Du/Li vs Matsutomo/Takahashi

kaikilta neljältä löytyy vähintään kaksi maailmanmestaruutta sekä olympiakulta. Denmark Openin finaali kuuluu ehdottomasti vuoden 2019 sekanelinpelien kärkeen monillakin mittareilla. Kiinalaisten keskinäisessä mittelössä taas näkyy hyvin, kuinka parit tuntevat toistensa pelityylit läpikotaisin, ja lopputuloksena on huikeita ralleja.

Tapion Sulan taival 1980- ja 1990-luvuilla

Vuoden ensimmäisessä TSanomat-lehdessä kuvailimme Tapion Sulan alkutaivalta 1960- ja 70-luvuilla. Seura oli silloin pieni, mutta toimiva ja oli onnistunut kasvattamaan jopa muutamia suomenmestareita. Seuraavaksi syvennyttään 1980- ja -90-lukuihin, jolloin toiminta laajeni ja samalla moni seuran nykyisistä perinteistä ja toimintatavoista syntyi.

“Nousu Suomen suurimmaksi ja kauneimmaksi”

1980-luku: Nousu suurseuraksi

1980-luku oli Tapion Sulalle voimakkaan kasvun aikaa. Vuosikymmenen alussa seurassa oli joitain kymmeniä jäseniä ja 70-luvun pelillinen menestys jo takanapäin. Tapion Sulka tunnettiin sulkapallopiireissä jopa pilkkanimellä “Tappion Sulka”. Seuralla ei myöskään ollut juurikaan kilpajunioritoimintaa - lupaavat juniorit valuiivat muihin seuroihin heti menestystä hieman saavutettuaan. Kaikki tämä tulisi kuitenkin muuttumaan.

Seuran toimintaa ryhdyttiin johdonmukaisesti kehittämään. Avainhenkilöinä olivat puheenjohtajaksi valittu toimittajataustainen Timo Mäkelä, seuran sihteeriksi Tuula Vilske, päävalmentaja Sylvi Jormanainen sekä talouspuolesta vastannut Klaus Grönbärj. Tapion Sulasta päätettiin tehdä Timo Mäkelän sanoin “sulkapallon tavaratalo”, eli tavoitteena oli tarjota sulkapalloa kaikille harrastepelaajista aina huipputasoon kilpapelaajiin. Tämä missio on säilynyt - Tapion

Seuran entinen huippupelaaja ja päävalmentaja Sylvi Jormanainen (vas.)

Sulka pyrkii edelleenkin tarjoamaan jokaiselle jotakin sulkapallon saralla.

Ennen Esport Centeriä Tapion Sulan pelivuorot olivat pitkin poikin Espoon oppilaitosten liikuntasaleja. Toiminta kuitenkin keskittyi Tapiolaan ja Espoonlahteen ja pääpelipaikkoina toimivat Tapiolan yhteiskoulu ja Espoonlahden kauppaoppilaitos.

1980-luvun alussa seura oli kuitenkin niin pieni, että se ei meinannut saada Espoon kaupungilta oppilaitosten liikuntasaleja käyttöön, kunnes keksittiin, että kilpailutoimintaa järjestämällä liikuntatiloja saisi kaupungilta paremmin käyttöön – tähän ryhdyttiin ja näin syntyivät edelleenkin olemassa olevat seuran sisäiset ranking-kisat.

Ranking-kisamme kehittyivät nyky-muotoonsa siis 1980-luvulla. Rankingien järjestäminen kuului Paavo Voltin vastuulle ja Espoonlahden kauppaoppilaitos toimi foorumina aina 2010-luvulle asti. Keskeisessä roolissa olivat myöskin vohvelit, joita etenkin seuran sihteeri Tuula Vilske paistoi vuosikausia jäsenistölle. Rankingit osoittautuivat valtavan suosituiksi. Jopa niin suosituiksi, että 80-luvun loppupuolella ne jouduttiin pelaamaan kahdessa eri vuorossa, kun halliin ei meinannut mahtua. Rankingeissa myöskin kävivät kaikki. Esimerkiksi TSanomat 5/89 ranking-listalla oli 146 pelaajaa ja kolmen kärki koostui herroista Pontus Jäntti, Lasse Lindelöf ja Jonne Löytömäki – huipulla taso oli siis erittäin kova. Rankingit olivat - ja ovat edelleen - myös mainio tapa kilpajuniorille vastustajapiiriin laajentamiseen. On aivan erilaista pelata hyvätasois- ta aikuisharrastajaa vastaan kuin oman ikäluokkansa junnupelaajaa.

Tapion Sulan kasvaessa kävi selväksi, että seuran toimintaa varten tarvittaisiin sulkapallohalli, johon toiminnan voisi keskittää, sillä jatkuvasta keskustelusta huolimatta Espoon kaupungilla ei ollut tarjota seuralle kuin hajavuoroja ympäri Espoota. Kuin

Yllä: Ranking-kisat pelattiin Espoonlahdessa koulun salissa aina 2010-luvulle asti.

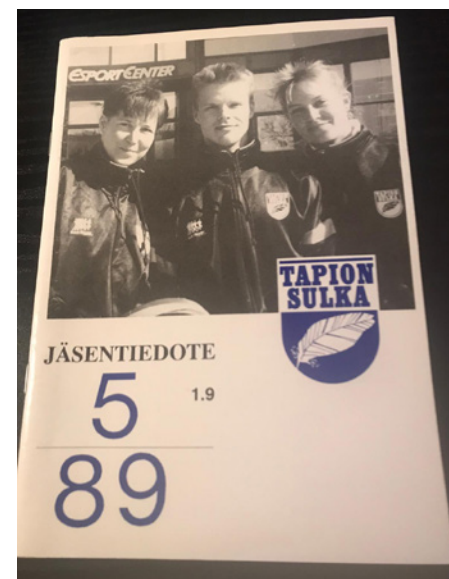
Alla: seuran entinen sihteeri ja kunniajäsen Tuula Vilske.

tilauksesta seuran johto sai tietää Esport Centerin suunnitelmista laajentaa halliaan rakentamalla moderni sulkapallohalli. Seura päättikin ryhtyä uudistetun halliyhtiön osakkaaksi. Esport Centerin nykyinen sulkapallopuoli valmistui vuonna 1989 ja työmaalla nähtiin mm. Tapion Sulan nykyinen toiminnanjohtaja Lasse Lindelöf kesätöissä. Ensimmäiset pelit käytiin Esport Centerin talonmiestä vastaan. Talonmies on edelleen sama ja on vuosikymmenien varrella lan- nistanut monenkin juniorin vakuut- tavalla pelillään. Esport Centerin osakkeet ja niiden myötä saadut kent- tävuorot olivat keskeisessä roolissa jäsenmäärän kasvun ja ammatti-

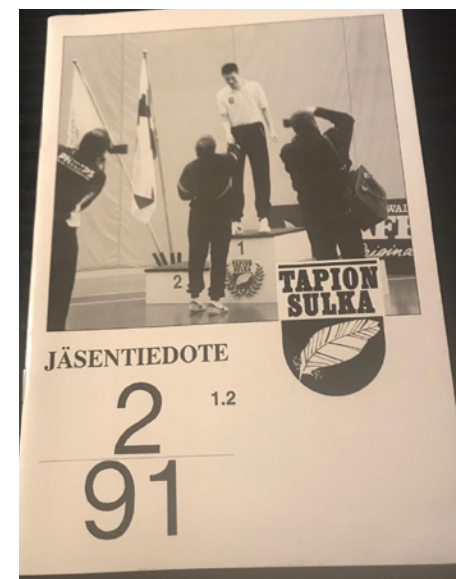
maisien toiminnan varmistamisessa.

Jäsenlehden luominen nähtiin tärkeäksi menestystekijäksi. Puheenjohtaja Mäkelä oli toimittaja ja lehden pääarkkitehti. Jäsenlehden, jonka nimeksi tuli myöhemmin TSanomat, juttukirjo oli laaja: lehdessä ilmestyi pelaaja- ja valmentajakuvia, raportteja kisamatkoista, erilaisista harjoit- teista ja kaikkea siltä väliltä. Lehden pääkirjoitukset käsittelivät megatren- dejä: "Sulkapallo on muotia" (5/89) ja "Sulkapallo ei lamaa tunne" (7/91). Kerrotaan jopa, että TSanomien teke- minen sai erään seuramme valio- luokan kilpapelaja hakeutumaan journalistiopintojen pariin. Varmaa on, että lehteen panostettiin ja sen julkaisua myös odotettiin. Keskei- nen osa jäsenlehteä oli alusta läh- tien seuran päivitetty ranking-lista.

Vasemmalla: huippupelaajat Kristiina Danskanen, Lasse Lindelöf ja Sari Grönbärj. Oikealla: Mikko Franssila palkintokorokkeella.

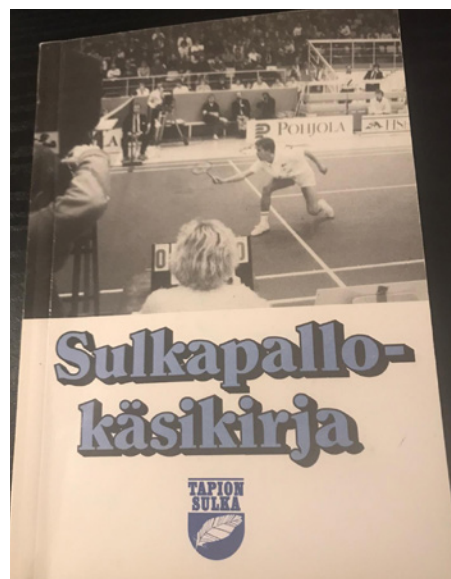
1980-luvun alussa valmentajia oli tasan yksi - Sylvi Jormanainen. Hän oli aloittanut Tapion Sulassa 1962 ja on edelleen menestyneimpiä pelaajiamme. Sylvi toimi päävalmentajana 1980-luvulla, jolloin Tapion Sulassa päätettiin panostaa myös valmentajien viihtyvyyteen ja osaamiseen sulkapallossa ennenkuulumattoman tarmokkaasti. Valmentajaleirejä ja muita koulutuksia järjestettiin useampi vuodessa ja tavoitteena oli, että seuran aktiivivalmentajat kävisivät liiton valmentajakursseilla hakemassa lisäoppia valmennukseen. Valmentajalei- rellä oli myös merkittävä ryhmähen- keä kohottava vaikutus. 1990 luvulle tultaessa valmentajia olikin jo noin 20 - heistä edelleenkin TS:ssä val- mentaa Lasse Lindelöf ja Kimmo Ståhlberg. Koulutettu ja runsaslukuinen valmentajajoukkio mahdollisti laa-

dukkaan ja laajan junioritoiminnan, joka poiki 1990-luvun huippuvuodet.

Keskeisenä seuran kulmakivenä oli yhteisöllisyys ja vapaaehtoistyö. 1980-luvulla seuratoiminta pyöri täysin vapaaehtoisvoimin. Ajatus oli, että jos avainhenkilötkin tekevät töitä ilman korvausta, eivät muutkaan keh-
taa kieltäytyä siitä. Vapaaehtoistyö oli merkittävässä roolissa seuran menestyksen kannalta. Yhteishenkeä ja motivaatiota nostettiin monipuolisesti, mm. penkkiurheilumatkoilla Englantiin ja Tanskaan katsomaan huippusulka-
palloa. Lisäksi järjestettiin myyjäisiä Tapiolassa, joiden suurin anti oli porukan hitsautuminen yhteen eikä niinkään taloudellinen tulos. Taloutta pidettiin yllä yritys yhteistyöllä, josta esimerkkinä on vanhoissa TS-nomissa olevat lukuisat mainokset.

Vasemmalla: Tapion Sulalla on pitkäaikaista kokemusta kisojen järjestämisestä. Oikealla: seuramme julkaisi vuonna 1987 paksun ja monipuolisen käsikirjan sulkapallosta.

1980-luku oli monella tapaa ratkai-
seva Tapion Sulalle. Silloin käynnis-
tettiin monia aloitteita, jotka näky-
vät vielä tänä päivänä: “sulka-
pallon tavaratalo” -strategia, ranking-kisat
ja laadukas seuran sisäinen viestintä.
Valmentajien kouluttamiseen panos-
tettiin, kuten myös hyvän seurahen-
gen ylläpitämiseen. Kaikessa tässä
Timo Mäkelällä oli suuri merkitys.
Päällimmäisinä yksittäisenä hetkenä
Mäkelälle on jäänyt mieleen junio-
rien SM-kisat 1990, joista tapionsul-
kalaiset voittivat peräti seitsemän
kahdeksasta jaossa olleesta kullasta.
Näitä huippujunioreita olivat muun
muassa Mikko Franssila, Stefan Karls-
son, Jonne Löytömäki ja Jan Tois.
Pohja oli luotu menestykselle, jonka
hedelmiä korjattiin läpi 1990-luvun.

1990-luku: Menestyksen vuodet

11990-luvulle tultaessa Tapion Sul-
ka oli vakiinnuttanut asemansa sul-
kapallon suurseurana – jäseniä oli
noin 600, koulutettuja valmentajia
noin 20 sekä eritasoisia ryhmiä aina
aikuisharrastajista Suomen huipulle.
Osoituksena laadukkaasta seuratoi-
minnasta Tapion Sulka valittiin Sul-
kapalloliiton vuoden seuraksi vuon-
na 1992. Valintaan vaikutti Tapion
Sulan edellisvuosien voimakas kasvu
ja panostus juniorityöhön. Samana
vuonna Tapion Sulka sai Nuori Suomi
-sinetin ensimmäisenä sulka-
palloseu-
rana Suomessa. Kuuleman mukaan
sinetin saaminen oli työn ja tuskan
takana, mutta Timo Mäkelä ja Klaus
Grönbärj hoitivat asian tarmolla.

Samoihin aikoihin, 90-luvun alkupuol-
lella seuraamme alkoi siirtyä entistä
enemmän huippupelaajia. Yksi heistä
oli Lasse Lindelöf, joka aloitti TS:s-
sä vuonna 1978, mutta vietettyään
vuosikymmenen Helsingin Sulassa
palasi Tapiin Sulkaan. Muita, seu-
raan siirtyneitä huippuja, olivat Pia
Pajunen, Ari Kinnunen, Timo Har-
ju, Minna Meri-Harju sekä pelaaja-
valmentajaksi saatu Kristiina Dans-
kanen (silloinen Tainio-Pesonen).

1990-luvun kisamenestys oli mit-
tavaa. Tapion Sulka voitti seura-
joukkueiden Suomen mestaruuden
vuosina 1991, 1993, 1994 ja 1999.
Henkilökohtaistakin menestystä tuli
roppakaupalla – olihan paluumuuton
tehnyt Lasse Lindelöf Suomen kärki-
pelaajia. Tapion Sulan huippupelaajat

Lasse Lindelöf saa Paulilta yksilöllistä valmennusta. Välillä mentiin kentällä lujaa nurkasta toiseen ja välillä selviteltiin suullisesti pelaamisen hienouksia.

voittivat 1990-luvulla toistakymmentä SM-kultaa ja heitä olivat Lassen lisäksi muun muassa Nina Sarnesto, Emmi Heikkinen ja Leena Löytömäki. Lasse Lindelöf nostaa etenkin Lauri Pesosen panoksen huippupelaajien valmentajana esiin. Haastavasta päivätyöstään huolimatta "Lape" jaksoi vetää niin aamu- kuin iltatreenitkin ja toimi muun muassa Lassen henkilökohtaisena valmentajana. Toisaalta Sylvi Jormanainen näki etenkin Kristiina Danskasen mainion valmennuksen syyksi laajemman Tapion Sulan kaartin kehittymiseen, mikä näkyi etenkin Joukkue-SM -kisoissa.

Tapion Sulan toiminnan kansainvälisyys kasvoi usealla tapaa. Joukkue SM-voittojen myötä päästiin pelaamaan seurajoukkueiden EM-kisoja, Eurooppa Cupia, ja valiopelaajille järjestettiin kansainvälisiä leirejä.

Aina olosuhteet eivät kuitenkaan vastanneet sitä, mihin Suomessa oltiin totuttu - Eurooppa Cupissa vuonna 1992 Bulgarian Sofiassa bussipysäkillä vastaan käveli karhu ja leirillä Venäjän Omskissa olosuhteet olivat vähintäänkin askeettiset, kun suihkustakaan ei tullut kuin kylmää vettä. Omskin leirillä jokainen harjoituskerta päätettiin multitreeniin, jossa lyötiin sata smashia - tarkoitus oli muistuttaa pelaajia siitä, että sulkapallo on hyökkäävä peli.

1990-luvun alussa Lauri Pesonen oli todennut, että kilpapelaaajien kehitystä varten tarvittiin ulkomainen valmentaja. Päätettiin palkata englantilainen entinen kansainvälisen tason huippupelaaja ja silloinen Englannin maajoukkuevalmentaja Paul Whetnall vetämään leirejä 3-4 kertaa vuodessa ja seuraamaan huippupelaajien kehitystä. Timo Mäkelän mukaan Whetnallin merkitys oli etenkin psykologinen ja motivaatiota kohottava. Niin tai näin, Lasse Lindelöf on -91 TSanomissa asiasta todennut: "tää kaveri on oikea lottovoitto seuralle!"

Itse sulkapallokin oli lajina silloin erilainen. Lasse Lindelöf kertoo, että etenkin pistelasku on muuttanut peliä. Pelen pituudet vaihtelivat hurjasti, jopa yli 1,5 tuntisia pelejä pelattiin eikä selväkään pistekaula taannut voittoa. Peli oli hidastempoisempaa ja puolustusvoittoisempaa, käytiin pitkiä clear-sotia, kestävyys oli suuremmassa roolissa, puolustuslyönnit lyötiin lähelle verkkoa ja verkkopeliä oli enemmän. Lasse mainitsee etenkin näyttävän ylärystyn tärkeäksi 90-luvun lyönniksi, josta voi pyytää esimerkiksi

Jonne Löytömäeltä malliesimerkkiä.

Seurakulttuuri kehittyi 1990-luvulla - muun muassa seuran pikkujoulu-kulttuuri otti harppauksia eteenpäin. Seuran entisen puheenjohtajan Jonne Löytömäen muistissa on pikkujoulut 90-luvun alkupuolelta, jossa esitettiin Punahilkka-näytelmä. Näytelmässä Jonne Löytömäki esitti Isoa pahaa sutta, Mikko Franssila jäyhää metsästäjää, ja Jan Tois isoäitiä. Punahilkkan rooliin valittiin Ilari Laukkanen. Näytelmä harjoiteltiin Tapion Sulan sählyvuorolla Espoonlahdessa. Myös tietovisaa on järjestetty näiltä ajoilta asti pikkujouluissa.

Silkkiniityllä kesäkeski-illoissa klo 18 on pelattu vuosikymmeniä välillä ultimatea ja välillä jalkapalloa.

Tapion Sulka on tunnettu sivistyneestä huutokulttuuristaan. Huutoja huudettiin aktiivisesti jo 1980-luvulla ja useat TS Huudot -opetusvideonkin huudot ovat peräisin jo tuolta ajalta. Eräs niistä, "turkkilainen" -huuto, syntyi vuonna 1993 sulkapallon MM-kisoissa, jotka pelattiin Birminghamissa. Tapion Sulkaa edusti kentällä Lasse Lindelöf sekä katsomossa Lauri Pesonen ja Jonne Löytömäki. Kentillä oli useampia turkkilaispelaajia, jotka säännönmukaisesti löivät palloja karkeasti leveäksi - jopa viereisille kentille. Eräs mallisuoritus oli ylärysty lyötynä viereisen kentän postimerkkiin. "Turkkilainen" -huuto oli syntynyt. Turkki on kuuleman mukaan kuitenkin nostanut tasoaan niistä ajoista.

1990-voidaan tiivistää ajaksi, jolloin Tapion Sulan aiempi määrätietoinen panostaminen seuran kasvattamiseen, laadukkaaseen valmennukseen, ryhmähengen luomiseen ja juniortyöhön alkoi kantaa hedelmää. Tapion Sulka oli kautta 1990-luvun Suomen menestyneimpiä seuroja ja jäsenmäärältään selvästi suurin. Mutta mitä sen jälkeen? Seuraavassa TSanomien lehdessä (3/2020) käymme läpi 2000-lukua ja teemme katsauksen Tapion Sulan lähitulevaisuuteen.

Jutun ovat kirjoittaneet Roope Pettersson ja Michael Ristaniemi. Pohjana on Sylvi Jormanaisen, Lasse Lindelöfin, Jonne Löytömäen ja Timo Mäkelän kanssa käydyt haastattelut sekä Tapion Sulan Jäsentiedotteet -89-91 ja Tapion Sulan vuonna 1987 julkaisema Sulkapallokäsikirja.

TSanomat 2/2020

30.4.2020

Julkaisija: Tapion Sulka ry

Toimitus: Tuuli Härkönen
Roosa Laurikainen
Roope Pettersson
Michael Ristaniemi
Nella Siilasmaa

Ilmestyminen: 3 kertaa vuodessa